

By ty dobre Ssymjo na twoje Pohlo wuſyl: Džeha je ſo ton Merjad wſak? Won paſ džesche knim: To je Nepscheczal czinit. Duž dziachu czi Wotroczy knjemu: Chzeiſch da ty, ſo bychmy my tam ſchli, a jon wupljeli? Won džesche: Nie, ſo nebyſchcže niedže Pſchenzu ſobu wutorhali, dyž Merjad wupliejecže. Njech woboje romadže roſtže hač do Zniow, a we Czaju tych Zniow chzu ja kZnenzam pracicž: Wuberaicže najpredy ton Merjad, a ſwežcže jon do Walczkow, ſo by ſo ſpalit, ale tu Pſchenzu ſromadže mi do mojeje Broznie.

Do Szenje ſo ſda loſchke, a derje kroſemenju bydž, dokelž je ton Knes ſam wukładowje, ſchto ta ſKobla, to dobre Ssymjo, a ton Merjad je. Ale wono ſo wſchelake Wukładowanja namaſaju pola tych ſtarych Wuczerjow, ſo je derje jara nuſne kedžbowacž, ſo by ta prawa Myſl namaſana byla.

Pſchetož njekotſi wutoža a pſchirunaju ton Merjad ſtem Bezarſtwom, a chzedža ſteho Szenja wopokasacž, ſo ſo ſwjetnej Woschnoſzi neſaležji tych Kezarjow ſkonzowacž, dokelž tudy ſteji, ſo nedyrbi wupljete bydž. A Auguſtinus ſam woſnaje, ſo je ſam we tajkej Myſli byt. Potom paſ je pſches Heremple, a tajke Urfachi, na kotrež nicžo wotmolwicz nemožeſche, nawabeny byt, ſo je ſwoju Myſl wotpoſožit. Njekotſi paſ necžinja žaneho Koſdžjelenja beſ ſwjetnej Woschnoſzju, a tymi Wotrocžkami teho Hoſpodarja, a wukładowja ton Merjad na to ſjaune Pohorſchowanie, a mjenja ſteho, ſo kſcheczijanſke Woschnoſze žanu Mož mjecz nedyrbja kſſmercži budžkž.

Njekotſi, jaſo ton Bamž, a jeho Romada, hač runje ton Knes tudy ſakaže ton Merjad wupljecž, da woni tolla, dokelž tu Wucžbu teho ſwjataho Ewan gelion a ſa Merjad dđerža a ſudža, je pſchitem newoſtaja, ale nemoža ſo jeno doſž nadnim ſtobicž a njewacž, ſMordowanjom a ſurowem Tirarſtwom.

Dokelž da tajke wſchelake Myſle ſu, da chzemy ſteho ſwjataho Szenja recžecž:

Wot teho roſneho Merjada beſ rjanej Pſchenzy.

I. Boho Kryſtus pſches Merjad ſroſemi?

II. Schtu jon beſ Pſchenzu ſyje?

III. A ſchto czi Wotroczy Ieſuſowi ſnim ſapocžecž dyrbja?

Da je to ta Myſl, ſo Kryſtus tudy woſebje wot tych Kezarſkich Ludži nerezji, ale kladže jim jene Pſchirunanje prſotk wot nebeſteho Braleſtwa, to je, wot tej zytej kſcheczijanſkej Zyrkwje, kaſkaž tudy na Semi je, a woſtacž budže hač do Konza teho Sſwjeta, me nuizy, ſo ta kſcheczijanſka Zyrkej budže kaſž jena Kobla, kotraž ſdobrem Ssymjenjom wobſyta je; Ale tu namaſa ſo ton

ſo ton